

ΣΤΕ 965/2019 [ΝΟΜΙΜΟ ΤΟ ΣΧΟΟΑΠ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ]

Περίληψη

- Το επίμαχο Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π ως συγχρηματοδοτούμενο, εξαιρείται, δυνάμει του άρθρου 3 παρ. 9 της οδηγίας 2001/42/ΕΚ, από το πεδίο εφαρμογής της, ο δε λόγος ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι παρανόμως δεν υπήχθη στη διαδικασία στρατηγικής περιβαλλοντικής εκτίμησης, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, διότι δεν επιδιώχθηκε η συμμετοχή των ενδιαφερομένων και η διαβούλευση μαζί τους στη διαδικασία που προηγήθηκε της έγκρισης του Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, αφενός διότι κατά τις ειδικώς εφαρμοστέες, δυνάμει του άρθρου 5 παρ. 3 του ν. 2508/1997, διατάξεις του άρθρου 3 παρ. 2 και 3 του ν. 1337/1983, η ενημέρωση των πολιτών κατά τη διαδικασία σύνταξης ΣΧΟΟΑΠ, δεν αποτελεί ουσιώδη τύπο της διαδικασίας, τασσόμενο επί ποινή ακυρότητας του ΣΧΟΟΑΠ, αφετέρου δε διότι, εν προκειμένω, με την απόφασή του, το Δημοτικό Συμβούλιο Μονεμβασιάς ενέκρινε τη Β1 φάση της μελέτης για το ΣΧΟΟΑΠ, αφού έλαβε υπόψη του αιτήσεις και ενστάσεις δημοτών και φορέων της περιοχής, στις οποίες περιλαμβάνεται, μάλιστα, και η αίτηση-πρόταση συνιδιοκτήτριας των αιτούντων, οι αιτούντες δε, από κοινού με την ως άνω συνιδιοκτήτρια του επίμαχου ακινήτου, υπέβαλαν στον Δήμο Μονεμβασιάς ένσταση με το έγγραφό του που ελήφθη, μάλιστα, υπόψη από την Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου.

Η κατά τα ανωτέρω τήρηση της διαδικασίας των παρ. 2 και 3 του άρθρου 3 του ν. 1337/1983 ικανοποιεί, κατ' αρχήν, τις απαιτήσεις της Σύμβασης του Aarhus που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3422/2005 (Α' 303), η οποία καθιερώνει την υποχρέωση για τα συμβαλλόμενα μέρη να προβλέπουν, κατά το άρθρο 7 αυτής «ενδεδειγμένα πρακτικά ή/και άλλα μέτρα για τη συμμετοχή του κοινού κατά την προπαρασκευή σχεδίων και προγραμμάτων σχετικά με το περιβάλλον, εντός διαφανούς και δικαίου πλαισίου, κατόπιν παροχής των αναγκαίων πληροφοριών στο κοινό», βάσει και των διατάξεων του άρθρου 6 παρ. 3, 4 και 8 της Σύμβασης, οι δε αιτούντες δεν προβάλλουν ειδικότερους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς. Δεν είναι πλημμελής, όπως προβάλλεται, η αιτιολογία της σχετικής γνωμοδότησης του ΣΥ.ΠΟ.Θ.Α., είναι δε απορριπτέος ως αβάσιμος ο περί του αντιθέτου λόγος ακυρώσεως.

Η προσβαλλόμενη πράξη, η οποία έλαβε υπόψη την αρχή της μεγαλύτερης δυνατής οικονομίας των επεκτάσεων βασίζεται σε νόμιμα πολεοδομικά κριτήρια και βρίσκει

έρεισμα στα στοιχεία του φακέλου όσον αφορά τις προβλέψεις της σχετικά με την επέκταση του οικισμού της Γέφυρας. Δεν συντρέχει δε, ως προς το ζήτημα της επέκτασης του εν λόγω οικισμού, ούτε παραβίαση του άρθρου 24 του Συντάγματος, ούτε υπέρβαση των άκρων ορίων της ευρείας, άλλωστε, ευχέρειας που διαθέτει η Διοίκηση κατά τη θέσπιση πολεοδομικών ρυθμίσεων σε κείμενα ευρύτερου πολεοδομικού σχεδιασμού, όπως είναι το προσβαλλόμενο Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. Εξάλλου, και οι ισχυρισμοί των αιτούντων, σύμφωνα με τους οποίους η Διοίκηση κατέστησε «αδρανή» την ιδιοκτησία τους, μη συμπεριλαμβάνοντας αυτήν στην επέκταση του οικισμού, σε αντίθεση, μάλιστα, με γειτονικές ιδιοκτησίες οι οποίες εντάχθηκαν στην εν λόγω επέκταση, είναι απορριπτέοι, αφενός διότι δεν προκύπτει ότι η πληττόμενη ρύθμιση επηρεάζει τις υφιστάμενες χρήσεις γης ως προς το επίμαχο ακίνητο, καθιστώντας την ιδιοκτησία των αιτούντων «αδρανή», και αφετέρου διότι δεν προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, ούτε αποδεικνύεται από τους αιτούντες, ότι οι γειτονικές ιδιοκτησίες που καταλαμβάνονται από τις σχεδιαζόμενες επεκτάσεις τελούν υπό τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες με αυτές του επίμαχου ακινήτου, οι οποίες καθιστούν αδικαιολόγητη την διαφορετική μεταχείρισή τους. Περαιτέρω δε αμφισβήτηση των επιλογών της Διοικήσεως εκφεύγει των ορίων του ακυρωτικού ελέγχου.

Πρόεδρος: *Ι. Μαντζουράνης*

Εισηγητής: *Δ. Πυργάκης*

ΒΑΣΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση της 6371/428/14.3.2013 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου με θέμα «Έγκριση Σχεδίου Χωρικής και Οικιστικής Οργάνωσης Ανοικτής Πόλης (Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.) της Δημοτικής Ενότητας (πρώην δήμου) Μονεμβασίας του Δήμου Μονεμβασίας της Περιφερειακής Ενότητας Λακωνίας» (ΦΕΚ Α.Α.Π. 231/19.6.2013).

3. Επειδή, οι αιτούντες, φερόμενοι ως ψιλοί κύριοι, κατά ποσοστό 25% έκαστος, εξ αδιαιρέτου, ακινήτου το οποίο βρίσκεται πλησίον του οικισμού «Γέφυρα» της Μονεμβασίας στη θέση Αγ. Γεώργιος ή Τσικαλαριά και καταλαμβάνεται από τις ρυθμίσεις του ως άνω Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π., με έννομο συμφέρον και εν γένει παραδεκτώς ζητούν την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξεως.

4. Επειδή, ο ν. 2508/1997 «Βιώσιμη οικιστική ανάπτυξη των πόλεων και οικισμών της χώρας και άλλες διατάξεις (Α΄ 124) ορίζει τα εξής: «Άρθρο 1: Σκοπός - Κατευθυντήριες αρχές 1. Σκοπός του νόμου αυτού είναι ο καθορισμός των κατευθυντήριων αρχών, των όρων, των διαδικασιών και των μορφών πολεοδομικού σχεδιασμού για τη βιώσιμη οικιστική ανάπτυξη των ευρύτερων περιοχών των πόλεων και οικισμών της χώρας, που θα κατατείνει ειδικότερα: α) στη σταδιακή ανάδειξη και οργάνωση στο μη αστικό χώρο των «ανοικτών πόλεων», στην ανάδειξη της συνοχής

και στην ανασυγκρότηση του αστικού και περιαστικού χώρου, β) στη διασφάλιση της οικιστικής οργάνωσης των πόλεων και οικισμών με τον επιθυμητό συσχετισμό των οικιστικών παραμέτρων, την προστασία του περιβάλλοντος και την ανακοπή της άναρχης δόμησης, με τον καθορισμό κριτηρίων ανάπτυξης που συντείνουν στη μεγαλύτερη δυνατή οικονομία των οικιστικών επεκτάσεων, γ) στην αναβάθμιση του περιβάλλοντος και ιδίως των υποβαθμισμένων περιοχών, με την εξασφάλιση του αναγκαίου κοινωνικού εξοπλισμού, της τεχνικής υποδομής και τον έλεγχο χρήσεων σύμφωνα με πολεοδομικά σταθερότυπα και κριτήρια καταλληλότητας, δ) στην προστασία, ανάδειξη και περιβαλλοντική αναβάθμιση των κέντρων πόλεων, των πολιτιστικών πόλεων και των παραδοσιακών πυρήνων των οικισμών, των χώρων πρασίνου και λοιπών στοιχείων φυσικού, αρχαιολογικού, ιστορικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος των πόλεων, των οικισμών και του περιαστικού χώρου. 2. Η οικιστική οργάνωση και ο πολεοδομικός σχεδιασμός εναρμονίζονται με τις αρχές και κατευθύνσεις του αναπτυξιακού προγραμματισμού και του χωροταξικού σχεδιασμού, που συγκεκριμενοποιούνται με τα χωροταξικά σχέδια των περιφερειών, των νομών και τα ειδικά χωροταξικά σχέδια, όπως και με τα αντιστοίχου επιπέδου αναπτυξιακά προγράμματα. Επίσης, η οικιστική οργάνωση και ο πολεοδομικός σχεδιασμός πρέπει να είναι σύμφωνοι με τους όρους προστασίας του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος, με τις αρχές της πολεοδομικής επιστήμης και τους γενικότερους αναπτυξιακούς στόχους μέσα στους οποίους περιλαμβάνεται και η διαφύλαξη της γεωργικής γης υψηλής παραγωγικότητας. 3. Η οικιστική οργάνωση και ο πολεοδομικός σχεδιασμός πραγματοποιούνται σε δύο επίπεδα. Στο πρώτο επίπεδο περιλαμβάνονται: α) ... β) το γενικό πολεοδομικό σχέδιο (Γ.Π.Σ.) για τον αστικό και περιαστικό χώρο και το σχέδιο χωρικής και οικιστικής οργάνωσης «ανοικτής πόλης» (Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.) για τον μη αστικό χώρο. Το δεύτερο επίπεδο αποτελεί την εξειδίκευση και εφαρμογή του πρώτου επιπέδου και περιλαμβάνει την πολεοδομική μελέτη και την πράξη εφαρμογής της, καθώς και τις πολεοδομικές μελέτες αναπλάσεων, παραγωγικών πάρκων ή άλλες ειδικές πολεοδομικές μελέτες. 4. ... 5. ... 6. ... 7. ... 8. ...». Το άρθρο 4, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, με τίτλο «Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο», ορίζει τα εξής: 1. ... 2. ... 3. Με το Γ.Π.Σ. καθορίζονται: α) οι περιοχές ειδικής προστασίας κατά την παρ. 4 του παρόντος άρθρου που δεν πρόκειται να πολεοδομηθούν, β) οι περιοχές γύρω από πόλεις ή οικισμούς για τις οποίες απαιτείται έλεγχος και περιορισμός της οικιστικής εξάπλωσης, συμπεριλαμβανόμενων και των περιοχών που καθορίστηκαν ως ζώνες οικιστικού ελέγχου (Ζ.Ο.Ε.), σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 του ν. 1337/1983, γ) τα εγκεκριμένα κατά τη δημοσίευση του παρόντος Γ.Π.Σ. και δ) όλες οι πολεοδομημένες και προς πολεοδόμηση περιοχές. Ειδικότερα, περιλαμβάνει όλες τις πολεοδομημένες περιοχές του οργανισμού ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και τους προϋφιστάμενους του έτους 1923 οικισμούς, τις προς πολεοδόμηση περιοχές συνεχόμενες ή μη προς τις πολεοδομημένες, στο μέτρο που η πολεοδόμηση των περιοχών αυτών κρίνεται απολύτως αναγκαία, ενόψει ιδίως της δημογραφικής εξέλιξης, της ανάπτυξης παραγωγικών δραστηριοτήτων, των οικιστικών και γενικότερα των πολεοδομικών

συνθηκών και στο μέτρο που απαιτείται για κάλυψη των σχετικών αναγκών. Οι προς πολεοδόμηση περιοχές μπορούν να αφορούν κύρια ή δεύτερη κατοικία ή την εγκατάσταση αναπτυξιακών δραστηριοτήτων, όπως τη δημιουργία παραγωγικών πάρκων ή τουριστικών ζωνών. Με το Γ.Π.Σ. μπορεί να προσδιορίζονται περιοχές ειδικά ρυθμιζόμενης πολεοδόμησης (Π.Ε.Ρ.ΠΟ.), τμήματα του οικισμού που έχουν ανάγκη ανάπλασης ή αναμόρφωσης, καθώς και ζώνες ειδικής ενίσχυσης (Ζ.Ε.Ε.) κατά το άρθρο 22 του παρόντος. ... 4. Με το Γ.Π.Σ. καθορίζονται επίσης περιοχές ειδικής προστασίας (Π.Ε.Π.) που δεν προορίζονται για πολεοδόμηση, συνεχόμενες ή μη προς τις πολεοδομημένες ή τις προς πολεοδόμηση περιοχές, όπως είναι ιδίως χώροι αρχαιολογικού, αρχιτεκτονικού, ιστορικού ή λαογραφικού ενδιαφέροντος, παραθαλάσσιες ή παραποτάμιες ζώνες, βιότοποι και τόποι ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, δάση και δασικές εκτάσεις. Επίσης, με το Γ.Π.Σ. καθορίζονται περιοχές γύρω από πόλεις ή οικισμούς για τις οποίες απαιτείται έλεγχος και περιορισμός της οικιστικής εξάπλωσης. Για τις περιοχές της παρούσας παραγράφου μπορεί με το Γ.Π.Σ. να ορίζονται οι επιτρεπόμενες χρήσεις γης, το όριο εμβαδού, κάτω από το οποίο δεν επιτρέπεται η κατάτμηση των ιδιοκτησιών, και να επιβάλλονται και άλλα μέτρα ειδικής προστασίας. ... 5. Το Γ.Π.Σ. αποτελείται από τους απαραίτητους χάρτες, σχέδια, διαγράμματα και κείμενα, ώστε να περιέχει όλα τα απαιτούμενα στοιχεία και ιδίως, προκειμένου για τις περιοχές της παρ. 4 τα όρια των ζωνών ανάλογα με το βαθμό προστασίας και επέμβασης, προκειμένου για τις προς πολεοδόμηση περιοχές τα όρια κάθε πολεοδομικής ενότητας, τη γενική εκτίμηση των αναγκών των πολεοδομικών ενοτήτων σε κοινόχρηστους χώρους, κοινωφελείς εξυπηρετήσεις και δημόσιες παρεμβάσεις ή ενισχύσεις στον τομέα της στέγης και τη γενική πρόταση πολεοδομικής οργάνωσης, ανάπτυξης, ανάπλασης ή αναμόρφωσης των πολεοδομικών ενοτήτων και των ζωνών αναπτυξιακών δραστηριοτήτων σε συνάρτηση προς τις παραπάνω ανάγκες. Η πρόταση αυτή στηρίζεται σε εκτίμηση των αναγκών σε χώρο για τις δραστηριότητες των τομέων παραγωγής στον αστικό και στον περιαστικό χώρο, στα πλαίσια των χωροταξικών σχεδίων ή ελλείπει αυτών των κατευθύνσεων χωροταξικής οργάνωσης του νομού, σύμφωνα με τα μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα προγράμματα οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης της περιοχής, καθώς και των αναμενόμενων επιπτώσεων στο περιβάλλον. Η παραπάνω πρόταση πολεοδομικής οργάνωσης αναφέρεται στις χρήσεις γης, στα πολεοδομικά κέντρα, στο κύριο δίκτυο κυκλοφορίας, στην πυκνότητα και στο μέσο συντελεστή δόμησης κατά πολεοδομική ενότητα ή τμήμα της, σε απαγορεύσεις δόμησης και χρήσης, στις γενικές κατευθύνσεις και στο γενικό πλαίσιο προστασίας των περιοχών ειδικής προστασίας. Ο μέσος συντελεστής δόμησης αφορά και υπολογίζεται μόνο για τις οικοδομήσιμες εκτάσεις που καταλαμβάνονται από τα οικοδομικά τετράγωνα της πολεοδομικής ενότητας ή τμήματος της. 6. Η πολεοδόμηση γίνεται κατά οργανικές πολεοδομικές ενότητες, το μέγεθος και τα όρια των οποίων καθορίζονται με το Γ.Π.Σ. με κριτήριο την εξασφάλιση της καλύτερης δυνατής οργάνωσης των περιοχών κατοικίας, λοιπών χρήσεων και αναπτυξιακών δραστηριοτήτων, με πρόβλεψη και των απαραίτητων εξυπηρετήσεων των κατοίκων, την αντιμετώπιση των στεγαστικών

αναγκών, την απόκτηση γης για κοινόχρηστους και κοινωφελείς χώρους και την εκτέλεση προγραμμάτων οργανωμένης οικιστικής ανάπτυξης ή παραγωγικών και επαγγελματικών δραστηριοτήτων. 7. Αναθεώρηση ή τροποποίηση Γ.Π.Σ. δεν επιτρέπεται πριν παρέλθει πενταετία από την έγκριση του. Στο χρονικό αυτό διάστημα είναι κατ' εξαίρεση δυνατή η τροποποίηση του σχεδίου μόνον προκειμένου: α) να καθορισθούν περιοχές ειδικής προστασίας σύμφωνα με την παρ. 4, β) ... 8. ... 9. ... 10. ... 11. ... 12. Οι διατάξεις των άρθρων 21 και 23 του ν. 1650/1986 και 91 του ν. 1892/1990 δεν θίγονται. Ο χαρακτηρισμός περιοχών, στοιχείων ή συνόλων της φύσης και του τοπίου, καθώς και ο καθορισμός ζωνών ειδικών περιβαλλοντικών ενισχύσεων με βάση τα ως άνω άρθρα 21 και 23 πρέπει να εναρμονίζεται προς τις τυχόν υφιστάμενες κατευθύνσεις ή προτάσεις των χωροταξικών σχεδίων, καθώς και προς την πρόταση πολεοδομικής οργάνωσης και τις γενικές κατευθύνσεις, που περιέχονται στα Γ.Π.Σ. και στα Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π., τα οποία εγκρίνονται κατ' εφαρμογή του παρόντος νόμου. Σε περίπτωση που η ειδική μελέτη του άρθρου 23 του ν. 1650/1986 απαιτεί μέτρα ή ρυθμίσεις που μεταβάλλουν τις προτεινόμενες από τα παραπάνω σχέδια χρήσεις γης και ειδικότερους όρους και περιορισμούς, επιβάλλεται η τροποποίηση των σχεδίων αυτών σύμφωνα με τις απαιτήσεις της σχετικής ειδικής μελέτης». Το άρθρο 5 με τίτλο «Οικιστική οργάνωση ανοικτής πόλης», όπως το άρθρο αυτό ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, ορίζει τα εξής: «1. Ως ανοικτή πόλη νοείται σύνολο γειτονικών οικισμών του μη αστικού χώρου, καθένας από τους οποίους έχει πληθυσμό μέχρι 2000 κατοίκους, σύμφωνα με την εκάστοτε τελευταία απογραφή. 2. Για την οικιστική οργάνωση και ανάπτυξη κάθε ανοικτής πόλης εκπονείται και εγκρίνεται σχέδιο χωρικής και οικιστικής οργάνωσης της ανοικτής πόλης (Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.). Τα όρια της ανοικτής πόλης ταυτίζονται κατ' αρχήν με τα όρια του αντίστοιχου συμβουλίου περιοχής στο οποίο δεν περιλαμβάνεται οικισμός πάνω από 2000 κατοίκους, σύμφωνα με την εκάστοτε τελευταία απογραφή. Κατ' εξαίρεση, στα διοικητικά όρια του συμβουλίου περιοχής μπορεί να οριοθετούνται μέχρι και τρεις ανοικτές πόλεις και να καταρτίζονται αντίστοιχα Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. κατ' ανάλογη εφαρμογή της παρ. 1 του άρθρου 4. Το Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. εκπονείται με βάση τις προβλέψεις πληθυσμιακής και οικονομικής εξέλιξης της περιοχής και περιλαμβάνει τους απαραίτητους χάρτες, σχέδια, διαγράμματα και κείμενα, ώστε να περιέχει σύνολο μέτρων, κατευθύνσεων και προγραμμάτων. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται ανάλογα οι παράγραφοι 3, 4, 5, 6, 7 και 8 του προηγούμενου άρθρου. 3. Η έγκριση και αναθεώρηση του Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. γίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας μετά από γνώμη του οικείου Περιφερειακού Συμβουλίου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος. Κατά τα λοιπά και ειδικότερα ως προς τη διαδικασία εκπόνησης, έγκρισης και συνεπειών του σχεδίου αυτού εφαρμόζονται ανάλογα τα άρθρα 3, 4 και 5 του ν. 1337/1983. Όπου στα άρθρα αυτά αναφέρεται Υπουργός Χωροταξίας, και Περιβάλλοντος ή Υπουργείο Χωροταξίας Οικισμού και Περιβάλλοντος, νοείται ο Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας ή η αρμόδια υπηρεσία της περιφέρειας. 4. ... 5. Οι διατάξεις του ν. 1337/1983, που αναφέρονται στα Γ.Π.Σ., εφαρμόζονται και στα Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.». Κατά το άρθρο 7 παρ. 1 και 2 με τίτλο

«Πολεοδομική μελέτη»: 1. Για την πολεοδόμηση συγκεκριμένης περιοχής απαιτείται εγκεκριμένο κατά τις διατάξεις του παρόντος Γ.Π.Σ. ή Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.. Μέχρι την έγκριση των ανωτέρω Γ.Π.Σ. ή Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π., είναι επιτρεπτή η πολεοδόμηση σε περιοχές που προβλέπονται για το σκοπό αυτόν από εγκεκριμένο ρυθμιστικό σχέδιο ή Ζ.Ο.Ε. ή ειδικό χωροταξικό σχέδιο ή Γ.Π.Σ., σύμφωνα με τις διατάξεις που τις διέπουν. 2. Για την πολεοδόμηση ορισμένης περιοχής απαιτείται πολεοδομική μελέτη, η οποία πρέπει να εναρμονίζεται με τις κατευθύνσεις του Γ.Π.Σ. ή του Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.. Πολεοδομική μελέτη επίσης απαιτείται για την ανάπλαση, σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου Β΄ του παρόντος, η οποία εμπεριέχεται στις σχετικές ειδικές μελέτες». Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 3 του ν. 1337/1983 (Α΄ 33), οι οποίες εφαρμόζονται αναλόγως ως προς τη διαδικασία εκπόνησης του Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. δυνάμει του άρθρου 5 παρ. 3 του ν. 2508/1997, ορίζουν τα εξής: «2. Όταν η διαδικασία κινείται από το Δήμο ή την Κοινότητα ή από περισσότερους Δήμους ή Κοινότητες από κοινού πρέπει να επιδιώκεται η συμμετοχή των ενδιαφερόμενων πολιτών στη σύνταξη του γενικού πολεοδομικού σχεδίου με κάθε πρόσφορο τρόπο, όπως π.χ. ανοικτές συγκεντρώσεις ή ενημέρωση με τον τύπο. Για τη συμμετοχή αυτή πρέπει να γίνεται ρητή μνεία στη σχετική απόφαση του οικείου Δημοτικού ή Κοινοτικού Συμβουλίου. ... 3. Όταν η διαδικασία κινείται από το Υπουργείο Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος, η σχετική μελέτη, που εκπονείται με τις συμμετοχικές διαδικασίες της παραγράφου 2, αποστέλλεται στον οικείο Δήμο ή Κοινότητα για γνωμοδότηση. Αποστέλλεται επίσης και στις κατά την προηγούμενη παράγραφο υπηρεσίες και οργανισμούς. Η γνωμοδότηση του Δημοτικού ή Κοινοτικού Συμβουλίου με τις απόψεις των πολιτών, όπως στην προηγούμενη παράγραφο 2, καθώς και οι απόψεις των δημοσίων υπηρεσιών και οργανισμών πρέπει να περιέλθουν στο Υπουργείο Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος μέσα σε δύο το πολύ μήνες από τη λήψη της μελέτης. Αν περάσει άπρακτη η προθεσμία αυτή δεν εμποδίζεται η πρόοδος της διαδικασίας».

5. Επειδή, όπως έχει κριθεί, ο ν. 2508/1997 (Α΄ 124) που έχει ως σκοπό τη «βιώσιμη οικιστική ανάπτυξη των πόλεων και οικισμών της Χώρας μέσω του πολεοδομικού σχεδιασμού» ορίζει ότι η οικιστική οργάνωση και ο πολεοδομικός σχεδιασμός εναρμονίζονται με τις αρχές και τις κατευθύνσεις του αναπτυξιακού προγραμματισμού και του χωροταξικού σχεδιασμού (άρθρο 1 παρ. 2). Ως μέσα πολεοδομικού σχεδιασμού πρώτου επιπέδου ο ανωτέρω ν. 2508/1997 προβλέπει τα ρυθμιστικά σχέδια, τα γενικά πολεοδομικά σχέδια (Γ.Π.Σ.), για τον αστικό και τον περιαστικό χώρο, και τα σχέδια χωρικής και οικιστικής οργάνωσης «ανοικτής πόλης» (Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.) για τον μη αστικό χώρο (άρθρο 1 παρ. 3). Σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 3 του ως άνω ν. 2508/1997, τα Γ.Π.Σ. καθορίζουν α) τις περιοχές ειδικής προστασίας που δεν πρόκειται να πολεοδομηθούν, β) τις περιοχές γύρω από πόλεις ή οικισμούς, για τις οποίες απαιτείται έλεγχος και περιορισμός της οικιστικής εξαπλώσεως, συμπεριλαμβανομένων των περιοχών που καθορίστηκαν ως ζώνες οικιστικού ελέγχου (Ζ.Ο.Ε.), σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 του ν. 1337/1983 (Α΄ 33), γ) τα ήδη εγκεκριμένα Γ.Π.Σ., δ) τις πολεοδομημένες και προς πολεοδόμηση περιοχές. Οι προς

πολεοδόμηση περιοχές μπορούν να αφορούν κύρια ή δεύτερη κατοικία ή εγκατάσταση αναπτυξιακών δραστηριοτήτων, όπως η δημιουργία παραγωγικών πάρκων ή τουριστικών ζωνών. Τα Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π., κατ' άρθρο 5 του αυτού ν. 2508/1997, έχουν ως αντικείμενο την οικιστική οργάνωση και ανάπτυξη της «ανοικτής πόλης» και για την εκπόνηση και την έγκριση τους εφαρμόζονται αναλόγως, κατά την παρ. 3 του ως άνω άρθρου 5, οι διατάξεις των παρ. 3-8 του άρθρου 4 του ίδιου νόμου που ρυθμίζουν τα Γ.Π.Σ. Ως «ανοικτή πόλη» νοείται δε σύνολο γειτονικών οικισμών του μη αστικού χώρου, καθένας από τους οποίους έχει πληθυσμό μέχρι 2.000 κατοίκους, σύμφωνα με την εκάστοτε τελευταία απογραφή (ΣτΕ 1367/2017 7μ., 387/2014).

6. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου της υποθέσεως, με την προσβαλλόμενη 6371/428/14.3.2013 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου εγκρίθηκε, με το άρθρο 1 αυτής, το Σχέδιο Χωρικής και Οικιστικής Οργάνωσης Ανοικτής Πόλης (Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.) της Δημοτικής Ενότητας (πρώην δήμου) Μονεμβασίας του Δήμου Μονεμβασίας της Περιφερειακής Ενότητας Λακωνίας (ΦΕΚ Α.Α.Π. 231/19.6.2013). Κατά το άρθρο 2 της πράξης αυτής, το Δομικό Σχέδιο Χωρικής Οργάνωσης της εν λόγω Δημοτικής Ενότητας περιλαμβάνει τις βασικές αρχές της πρότασης, που διαμορφώνονται σύμφωνα με τις κατευθύνσεις και το προγραμματικό πλαίσιο των ανωτέρων επιπέδων σχεδιασμού σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο, τον καθορισμό των μεγεθών της οικιστικής ανάπτυξης σε όλη την έκταση του Δήμου, με βάση τις αρχές της βιώσιμης ανάπτυξης, τις τοπικές ανάγκες και «καταλληλότητες», καθώς και τις κατευθύνσεις που προκύπτουν από υπερκείμενα σχέδια, ιδίως δε σε ό,τι αφορά το ρόλο των οικισμών στην οικιστική ιεραρχία. Οι οικισμοί της Δημοτικής Ενότητας οργανώνονται, μεταξύ άλλων, στην πρώτη οικιστική ενότητα (4ου επιπέδου), με κέντρο την Γέφυρα (4ου επιπέδου) και τους 5ου επιπέδου οικισμούς Κάστρο Μονεμβασίας και Αγία Κυριακή. Η ιεράρχηση έγινε σύμφωνα με την οικιστική οργάνωση του Περιφερειακού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης Περιφέρειας Πελοποννήσου. Ο επιχειρούμενος σχεδιασμός επιδιώκει να διαμορφώσει μια ολοκληρωμένη πρόταση χωροταξικής οργάνωσης για την περιοχή. Βασικοί στόχοι της πρότασης είναι, μεταξύ άλλων, ο σαφής διαχωρισμός των χρήσεων γης, με τον καθορισμό περιοχών κατάλληλων για οικιστικές δραστηριότητες, η προστασία και ανάδειξη του φυσικού περιβάλλοντος και των ευαίσθητων περιβαλλοντικά περιοχών (περιοχές Natura 2000, Καταφύγιο Άγριας Ζωής), η προστασία των σημαντικών στοιχείων του πολιτιστικού περιβάλλοντος (π.χ. Κάστρο Μονεμβασίας), η προώθηση ήπιων μορφών τουρισμού, αναψυχής και παραθερισμού στο παράκτιο μέτωπο, με πολεοδομική οργάνωση περιοχών Β' Κατοικίας και χωροθέτηση ΠΕΡΠΟ με χρήσεις τουρισμού - αναψυχής και παραθεριστικής κατοικίας και η πολεοδομική εξυγίανση και αναβάθμιση του δομημένου περιβάλλοντος στην έδρα του Δήμου και στο λοιπό οικιστικό δίκτυο, με μέτρα ενδυνάμωσης του κοινωνικού εξοπλισμού, των κοινόχρηστων χώρων και της τεχνικής υποδομής. Σύμφωνα με το άρθρο 3, ο οικισμός Γέφυρα χαρακτηρίζεται ως

υφιστάμενος οριοθετημένος οικιστικός υποδοχέας Α' κατοικίας (3.1.1.), οι δε προτεινόμενες επεκτάσεις του ως άνω οικισμού αποτελούν νέο οικιστικό υποδοχέα Α' κατοικίας (3.1.2.). Στην παράγραφο 3.4.4 επισημαίνεται ότι η παράκτια ζώνη της Δημοτικής Ενότητας Μονεμβασίας αποτελεί την πιο ευαίσθητη περιοχή σε τουριστική πίεση, καθότι εκεί συγκεντρώνεται ο κύριος όγκος των τουριστών. Περιλαμβάνει τμήματα γης που εκτείνονται παράλληλα με την ακτογραμμή του Δήμου, για τα οποία απαιτείται ειδική διαχείριση. Η ζώνη αυτή χρήζει ιδιαίτερης προσοχής σε ότι αφορά τη χωροταξική αντιμετώπισή της, κυρίως λόγω της προνομιακής της τοποθέτησης και τις συνεπαγόμενες οικιστικές πιέσεις που αυτή δημιουργεί. Σημειωτέον, το βόρειο τμήμα της παραλιακής ζώνης ανήκει σε περιοχή του δικτύου Natura 2000 και ειδικότερα στην Ειδική Ζώνη Διατήρησης με κωδικό GR2540001. Το σύνολο της παραλιακής ζώνης διασχίζεται από τμήματα του επαρχιακού και του εθνικού οδικού δικτύου, τα οποία τις περισσότερες φορές αποτελούν το φυσικό όριο της παραλίας, ενώ η δόμηση είναι ένα φαινόμενο που εμφανίζεται αρκετά συχνά, αποτελώντας σαφές δείγμα οικιστικών πιέσεων στις περιοχές αυτές. Επιπλέον, η παραλιακή ζώνη διακόπτεται από πληθώρα οικισμών, όπως την Παλαιά Μονεμβάσια και την Γέφυρα. Στο άρθρο 4 ορίζεται ότι η γενική πολεοδομική οργάνωση και ρύθμιση των οικιστικών υποδοχέων αντιμετωπίζεται μέσα από γενικές κατευθύνσεις, που αποσκοπούν γενικά στην τόνωση και συγκράτηση των πληθυσμών, την προσέλκυση επενδύσεων και τη λειτουργική και αισθητική τους αναβάθμιση. Τέτοιες γενικές κατευθύνσεις είναι, μεταξύ άλλων, η δημιουργία περιφερειακών υπερτοπικών οδεύσεων για οικισμούς των οποίων η ρυμοτομία και η συνεκτικότητα καθιστά δυσλειτουργικό το σημερινό καθεστώς των διαμπερών κινήσεων, καθώς και η εκπόνηση πολεοδομικών μελετών για τους οικισμούς που εμφανίζουν έντονες τάσεις για τουριστική ανάπτυξη, με τη γενική ρύθμιση των χρήσεων και ειδικότερα της υποδομής αναψυχής και τουρισμού και την οργάνωση της κυκλοφορίας. Με την παρ. 4.2. καθορίζεται η οικιστική επέκταση (3 θύλακες) Α' Κατοικίας του οικισμού της Γέφυρας σε συνολική έκταση 26Ha. Για την επέκταση αυτή, ως επιτρεπόμενη χρήση ορίζεται η «Αμιγής Κατοικία», σύμφωνα με το άρθρο 2 του Π.Δ. 23.2.1987 (Δ' 166). Στην παρ. 4.7.1.1. προτείνεται η κατασκευή οδού η οποία «θα αποτελεί ουσιαστικά τον περιφερειακό δρόμο της Γέφυρας, επιφέροντας κυκλοφοριακή αποσυμφόρηση, καθώς θα παραλαμβάνει τις ροές οχημάτων προς Νεάπολη και προς παραλιακούς οικισμούς νότια της Γέφυρας, αλλά και των βαρέος τύπου οχημάτων και των οχημάτων που θα κατευθύνονται προς εγκαταστάσεις Βιολογικού Καθαρισμού, τα οποία σε αντίθετη περίπτωση θα διέρχονται μέσα από τον οικισμό της Γέφυρας, με ότι αυτό συνεπάγεται ιδίως τους θερινούς μήνες». Οι αιτούντες, οι οποίοι φέρονται ως ψιλοί κύριοι, κατά ποσοστό 25% έκαστος, εξ αδιαιρέτου, μιας μη δασικής έκτασης εμβαδού 24 περίπου στρεμμάτων, όμορης με τον οικισμό «Γέφυρα» της Μονεμβασίας, στη θέση Αγ. Γεώργιος ή Τσικαλαριά, και ισχυρίζονται ότι θίγονται από τις ρυθμίσεις της προσβαλλόμενης πράξης, διότι, αφενός, τμήμα της έκτασης αυτής καταλαμβάνεται από τον σχεδιαζόμενο από το Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. επαρχιακό δρόμο, και αφετέρου, το υπόλοιπο τμήμα αυτής δεν συμπεριλαμβάνεται στην προτεινόμενη επέκταση του οικισμού της

Γέφυρας, άσκησαν την από 19.7.2013 προσφυγή ενώπιον του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής η οποία απορρίφθηκε με την 47285/17.9.2013 απόφαση της Γενικής Γραμματέως του ΥΠΕΚΑ.

7. Επειδή, οι αιτούντες προβάλλουν ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν προηγήθηκε της προσβαλλόμενης πράξης Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ), κατά παράβαση της οδηγίας 2001/42/ΕΚ (ΕΕ L 197, σ. 30 επ.) και των διατάξεων των άρθρων 3 παρ. 1, 4, 6 7 και του Παραρτήματος Ι της ΚΥΑ ΥΠΕΧΩΔΕ/ΕΥΠΕ/ οικ.107017/5.9.2006 περί «Εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2001/42/ΕΚ» (Β´ 1225), με την οποία ενσωματώθηκε η ως άνω οδηγία στο ελληνικό δίκαιο. Ωστόσο, κατά ρητή πρόβλεψη του άρθρου 3 παρ. 9 της οδηγίας, το περιεχόμενο της οποίας αποδίδεται με το άρθρο 3 παρ. 4 της κ.υ.α. 107017/28.6.2006, από το πεδίο εφαρμογής της εξαιρούνται «σχέδια και προγράμματα συγχρηματοδοτούμενα κατά τις αντίστοιχες τρέχουσες περιόδους προγραμματισμού για τους κανονισμούς του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθμ. 1260/1999 και (ΕΚ) αριθμ. 1257/1999», τρέχουσα δε περίοδος προγραμματισμού για τον κανονισμό (ΕΚ) 1260/1999 είναι το διάστημα 2000-2006 (υποσ. 1 της παρ. 9 του άρθρου 3 της ως άνω οδηγίας). Εν προκειμένω, με την οικ. 170564/22.12.2003 απόφαση του Γενικού Γραμματέα ΥΠΕΧΩΔΕ, που εκδόθηκε κατ' επίκληση και του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 και του ν. 2860/2000 (Α´ 251), τροποποιήθηκε, ως προς τον φορέα χρηματοδότησης και το χρονοδιάγραμμα υλοποίησής της, η 102104/10.10.2002 απόφαση του ίδιου Γενικού Γραμματέα, με την οποία η μελέτη Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. διοικητικών ορίων Δήμου Μονεμβασίας Νομού Λακωνίας είχε ενταχθεί στο συγχρηματοδοτούμενο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Περιβάλλον» 2000 - 2006 του Γ´ Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης (Μέτρο 7.1. «Χωροταξία - Πολεοδομία» του Άξονα Προτεραιότητας 7) [βλ. και 243470/16/24.2.2017 έγγραφο της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Στερεάς Ελλάδας και Ιονίου προς το Δικαστήριο]. Με τα δεδομένα αυτά, το επίμαχο Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. εξαιρείται, δυνάμει του άρθρου 3 παρ. 9 της οδηγίας 2001/42/ΕΚ, από το πεδίο εφαρμογής της (ΣτΕ 1244-1246/2016 7μ.), ο δε λόγος ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι παρανόμως δεν υπήχθη στη διαδικασία στρατηγικής περιβαλλοντικής εκτίμησης, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

8. Επειδή, προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, διότι δεν επιδιώχθηκε η συμμετοχή των ενδιαφερομένων και η διαβούλευση μαζί τους στη διαδικασία που προηγήθηκε της έγκρισης του Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, αφενός διότι κατά τις ειδικώς εφαρμοστέες, δυνάμει του άρθρου 5 παρ. 3 του ν. 2508/1997, διατάξεις του άρθρου 3 παρ. 2 και 3 του ν. 1337/1983, η ενημέρωση των πολιτών κατά τη διαδικασία σύνταξης Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π., δεν αποτελεί ουσιώδη τύπο της διαδικασίας, τασσόμενο επί ποινή ακυρότητας του Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. (πρβλ. ΣτΕ 4526/2013, 1720/2009), αφετέρου δε διότι, εν προκειμένω, με την 143/9.6.2009 απόφασή του, το

Δημοτικό Συμβούλιο Μονεμβασίας ενέκρινε τη Β1 φάση της μελέτης για το Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π., αφού έλαβε υπόψη του αιτήσεις και ενστάσεις δημοτών και φορέων της περιοχής, στις οποίες περιλαμβάνεται, μάλιστα, και η 1829/3.4.2009 αίτηση-πρόταση συνιδιοκτήτριας των αιτούντων, οι αιτούντες δε, από κοινού με την ως άνω συνιδιοκτήτρια του επίμαχου ακινήτου, υπέβαλαν στον Δήμο Μονεμβασίας την 3806/10.6.2009 ένστασή τους, επί της οποίας ο ανάδοχος της μελέτης του επίμαχου Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. διατύπωσε τις απόψεις του στον Δήμο με το 1761/19.4.2010 έγγραφό του που ελήφθη, μάλιστα, υπόψη από την Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου (βλ. την 879/8.8.2012 εισήγησή της προς το ΣΥ.ΠΟ.Θ.Α. Π.Ε. Λακωνίας). Εξάλλου, οι αιτούντες προβάλλουν, συναφώς, παράβαση διαφόρων διατάξεων του εθνικού και ενωσιακού δικαίου, [του άρθρου 6 παρ. 1 του ν. 1943/1991 (Α΄ 50), της ΚΥΑ ΗΠ 3711/2021/26.9.2003 (Β΄ 1391), με την οποία ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο η οδηγία 2003/35/ΕΚ (ΕΕ L 156, σελ. 17 επ.) και της ΚΥΑ Η.Π. 11764/653/16.3.2006 (Β΄ 327), με την οποία ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο η Οδηγία 2003/4/ΕΚ (ΕΕ L 41, σελ. 26 επ.)] οι οποίες, όμως, δεν τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής, δοθέντος ότι οι διατάξεις αυτές αφορούν τη δημοσιότητα της διοικητικής δράσης σε τομείς που δεν σχετίζονται με τη διαδικασία εκπόνησης Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. Τέλος, η κατά τα ανωτέρω τήρηση της διαδικασίας των παρ. 2 και 3 του άρθρου 3 του ν. 1337/1983 ικανοποιεί, καταρχήν, τις απαιτήσεις της Σύμβασης του Aarhus που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3422/2005 (Α΄ 303), η οποία καθιερώνει την υποχρέωση για τα συμβαλλόμενα μέρη να προβλέπουν, κατά το άρθρο 7 αυτής «ενδεδειγμένα πρακτικά ή/και άλλα μέτρα για τη συμμετοχή του κοινού κατά την προπαρασκευή σχεδίων και προγραμμάτων σχετικά με το περιβάλλον, εντός διαφανούς και δικαίου πλαισίου, κατόπιν παροχής των αναγκαίων πληροφοριών στο κοινό», βάσει και των διατάξεων του άρθρου 6 παρ. 3, 4 και 8 της Σύμβασης, οι δε αιτούντες δεν προβάλλουν ειδικότερους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς.

9. Επειδή, οι αιτούντες προβάλλουν παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας έγκρισης της προσβαλλόμενης πράξης, διότι το Συμβούλιο Πολεοδομικών Θεμάτων και Αμφισβητήσεων (ΣΥ.ΠΟ.Θ.Α.) της Περιφερειακής Ενότητας Λακωνίας γνωμοδότησε, στις 19.12.2012, θετικά για την έγκριση της μελέτης, χωρίς όμως να απαντήσει με ορισμένο τρόπο επί του αιτήματος που είχαν υποβάλει οι αιτούντες για την πολεοδομική επέκταση του οικισμού της Μονεμβασίας. Εν προκειμένω, όμως, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι οι προβληθείσες με την ανωτέρω από 10.6.2009 ένσταση των αιτούντων αιτιάσεις εξετάστηκαν ειδικώς από τον ανάδοχο της εκπόνησης του επίμαχου σχεδίου με το αποσταλέν προς τον Δήμο Μονεμβασίας 1761/19.4.2010 έγγραφό του, με το οποίο αυτός γνωμοδότησε επί των υποβληθεισών ενστάσεων σχετικά με τη Μελέτη Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. Δήμου Μονεμβασίας. Το δε έγγραφο αυτό ελήφθη υπόψη από την 879/8.8.2012 εισήγηση του Τμήματος Πολεοδομικού Σχεδιασμού και Εφαρμογών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου (στοιχείο 48 του προοιμίου της), η οποία έγινε δεκτή με το Πρακτικό 1/19.12.2012 του ΣΥ.ΠΟ.Θ.Α. της Περιφερειακής Ενότητας Λακωνίας.

Ενόψει τούτων, δεν είναι πλημμελής, όπως προβάλλεται, η αιτιολογία της γνωμοδότησης 1/2012 του ΣΥ.ΠΟ.Θ.Α., είναι δε απορριπτέος ως αβάσιμος ο ανωτέρω λόγος ακυρώσεως.

10. Επειδή, οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι χωρίς αιτιολογία απορρίφθηκε αίτηση-πρόταση της συνιδιοκτήτριας του ακινήτου ως προς τη μελέτη που συνοδεύει το Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π., αφενός μεν σχετικά με τη μη συμπερίληψη της ιδιοκτησίας τους στην προτεινόμενη με το προσβαλλόμενο Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. επέκταση του οικισμού Γέφυρας, αφετέρου δε σχετικά με τη χάραξη του προτεινόμενου επαρχιακού δρόμου. Ειδικότερα, προβάλλεται ότι α) αναιτιολογήτως δεν περιελήφθη στην επέκταση του οικισμού περιοχή, στην οποία ανήκει και η ιδιοκτησία τους, η οποία διαθέτει όλες τις προϋποθέσεις οικιστικής καταλληλότητας, καθώς ούτε δασική είναι ούτε γη υψηλής παραγωγικότητας, ενώ, αντιθέτως, εφάπτεται των ορίων του οικισμού και διαθέτει δυνατότητα προσβάσεως στο ήδη υπάρχον οδικό δίκτυο και β) χωρίς αιτιολογία προτείνεται χάραξη «του νέου τμήματος της επαρχιακής οδού για παράκαμψη του οικισμού ... η οποία τοποθετείται εντός ολόκληρου του ανατολικού τμήματος της ιδιοκτησίας [τους], σε επαφή με το δυτικό όριο του οικισμού». Μάλιστα, κατά τους ισχυρισμούς τους, η οδός αυτή «συνεχίζοντας βόρεια διαπερνά τον οικισμό αντί να τον παρακάμπτει». Κατά τους αιτούντες, από τα ανωτέρω συνάγεται ότι δεν αιτιολογούνται με σαφή και ορισμένα πολεοδομικά κριτήρια συγκεκριμένες επιλογές του προσβαλλόμενου Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. του Δήμου Μονεμβασίας που αφορούν την επέκταση των ορίων του οικισμού και, συνεπώς, η παράγραφος 3.1.2. του άρθρου 3 της προσβαλλόμενης πράξης που αφορά τον καθορισμό νέων οικιστικών υποδοχέων Α' και Β' κατοικίας θα πρέπει να ακυρωθεί, διότι αντίκειται προς τις διατάξεις του άρθρου 24 του Συντάγματος. Επίσης, οι αιτούντες προβάλλουν κακή χρήση της διακριτικής ευχέρειας κατά την έγκριση της προσβαλλόμενης πράξης, καθώς η Διοίκηση κατέστησε «αδρανή» την ιδιοκτησία τους, μη συμπεριλαμβάνοντας αυτήν στην επέκταση του οικισμού, σε αντίθεση, μάλιστα, με γειτονικές ιδιοκτησίες οι οποίες εντάχθηκαν στην εν λόγω επέκταση. Επικαλούνται δε την από 5.6.2009 τεχνική έκθεση μελετητικού γραφείου, η οποία συνόδευε την 1829/3.4.2009 αίτηση-πρόταση της συνιδιοκτήτριας του ακινήτου και την από 10.6.2009 ένσταση των αιτούντων και της ως άνω συνιδιοκτήτριας. Σύμφωνα με την εν λόγω τεχνική έκθεση, αφενός η ένταξη της επίμαχης ιδιοκτησίας στο σχέδιο πόλης θα αποσυμφορήσει τον υφιστάμενο οικισμό ο οποίος έχει υπερδομηθεί, και αφετέρου η προτεινόμενη στη μελέτη του Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. οδός στο όριο του οικισμού δεν αποτελεί επαρχιακή οδό, καθώς απέχει μόνο 50 μ. δυτικά της κεντρικής οδού και δεν αποσυμφορεί την κίνηση των βαρέων οχημάτων, ενώ παράλληλα εξακολουθεί να δημιουργεί προβλήματα ηχορύπανσης του οικισμού.

11. Επειδή, στο 1761/19.4.2010 έγγραφο του αναδόχου της εκπόνησης του επίμαχου σχεδίου προς τον Δήμο Μονεμβασίας, από το οποίο προκύπτει ότι εξετάστηκαν οι ανωτέρω αιτιάσεις των αιτούντων, αναφέρεται (σημεία 1Α και 2) ότι με το

προτεινόμενο Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. επιδιώκεται η μέγιστη δυνατή οικονομία σε νέες επεκτάσεις, όπως, άλλωστε, απαιτείται από το άρθρο 2 παρ. 3 του ν. 1337/1983 (που εφαρμόζεται στην περίπτωση των Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. δυνάμει του άρθρου 5 παρ. 5 του ν. 2508/1997), αλλά και από το άρθρο 1 παρ. 1 περ. β' του ν. 2508/1997. Ειδικότερα, στο έγγραφο αυτό αναφέρεται ότι για τον οικισμό της Γέφυρας έχουν προταθεί από το Δημοτικό Συμβούλιο Μονεμβασίας επεκτάσεις, οι οποίες, ωστόσο, «έχουν καλυφθεί κατά ένα μεγάλο ποσοστό από την πρόταση, εκτός από περιοχές με αρκετά έντονες κλίσεις και ένα μικρό τμήμα στα δυτικά όπου υπάρχει αλληλουχία ιδιωτικών και δασικών εκτάσεων». Σύμφωνα και με το μεταγενέστερο 26/14.3.2013 έγγραφο του αναδόχου της εκπόνησης του επίμαχου σχεδίου προς το ΣΥΠΟΘΑ Περιφερειακής Ενότητας Λακωνίας, «από την ανάλυση των πληθυσμιακών αναγκών που πραγματοποιήθηκε στο Α' και Β' Στάδιο σύνταξης της μελέτης (δημογραφικές εξελίξεις και τάσεις, εκτίμηση μόνιμου και εποχιακού πληθυσμού κ.λπ.) με έτος σχεδιασμού το 2021 και με βάση τα ισχύοντα πολεοδομικά σταθερότυπα, προέκυψε ότι ο πληθυσμός χωρητικότητας κάθε οικισμού της Δημοτικής Ενότητας ... με βάση τα υφιστάμενα όριά του, υπερκαλύπτει τις πληθυσμιακές του ανάγκες για το έτος-στόχο της μελέτης. Επισημαίνεται ότι η πρόσφατη δημοσιοποίηση του μόνιμου πληθυσμού των οικισμών της Δημοτικής Ενότητας Μονεμβασίας, με βάση τα αποτελέσματα της απογραφής του 2011 που διεξήγαγε η ΕΛ.ΣΤΑΤ., επιβεβαίωσε τις προαναφερόμενες πληθυσμιακές παραδοχές-εκτιμήσεις». Τα ανωτέρω, άλλωστε, ενισχύονται από το 43706/2052/30.8.2013 έγγραφο της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού Πελοποννήσου της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου, προς το Υ.ΠΕ.Κ.Α. (κατά το στάδιο της εξέτασης διοικητικής προσφυγής των αιτούντων κατά του προσβαλλόμενου Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.), στο οποίο, ειδικότερα, αναφέρεται ότι «η προσέγγιση στην οποία βασίζεται [η διοικητική προσφυγή] αντίκειται στο πνεύμα και στο γράμμα του Ν. 2508/1997 καθώς και στο πλαίσιο αρχών της αειφόρου ανάπτυξης, που επιβάλλουν οικονομία στις επεκτάσεις και γενικότερα στην ανάλωση πόρων του φυσικού περιβάλλοντος. Η μελέτη [του Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.] τεκμηριώνει, στη βάση των στοιχείων της ανάλυσης, την ανάγκη επεκτάσεων και προτείνει κάποιες κατάλληλες περιοχές για οικιστική χρήση κατά το δυνατόν περιορισμένες όπως ορίζουν οι αρχές της αειφορίας και της συνεκτικής πόλης, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν υπάρχουν και άλλες κατάλληλες περιοχές για οικιστική χρήση, που ενδέχεται να αξιοποιηθούν στο μέλλον. Συνεπώς δεν υφίσταται καμία παράβαση νόμου [...], εφόσον δεν προτείνεται ακατάλληλη προς επέκταση περιοχή οικιστικής χρήσης. Αντίθετα, περιοχές που κατά την άποψη των προσφευγόντων είναι κατάλληλες για οικιστική χρήση σίγουρα υπάρχουν πολλές στην έκταση του Δήμου χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση θα έπρεπε να τις προτείνει». Με τα δεδομένα αυτά, η προσβαλλόμενη πράξη, η οποία έλαβε υπόψη την αρχή της μεγαλύτερης δυνατής οικονομίας των επεκτάσεων (άρθρο 2 παρ. 3 του ν. 1337/1983 και 1 παρ. 1 περ. β' του ν. 2508/1997), βασίζεται σε νόμιμα πολεοδομικά κριτήρια και βρίσκει έρεισμα στα στοιχεία του φακέλου όσον αφορά τις προβλέψεις της σχετικά με την επέκταση του

οικισμού της Γέφυρας. Δεν συντρέχει δε, ως προς το ζήτημα της επέκτασης του εν λόγω οικισμού, ούτε παραβίαση του άρθρου 24 του Συντάγματος, ούτε υπέρβαση των άκρων ορίων της ευρείας, άλλωστε, ευχέρειας που διαθέτει η Διοίκηση κατά τη θέσπιση πολεοδομικών ρυθμίσεων σε κείμενα ευρύτερου πολεοδομικού σχεδιασμού, όπως είναι το προσβαλλόμενο Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.. Εξάλλου, και οι ισχυρισμοί των αιτούντων, σύμφωνα με τους οποίους η Διοίκηση κατέστησε «αδρανή» την ιδιοκτησία τους, μη συμπεριλαμβάνοντας αυτήν στην επέκταση του οικισμού, σε αντίθεση, μάλιστα, με γειτονικές ιδιοκτησίες οι οποίες εντάχθηκαν στην εν λόγω επέκταση, είναι απορριπτέοι, αφενός διότι δεν προκύπτει ότι η πληττόμενη ρύθμιση επηρεάζει τις υφιστάμενες χρήσεις γης ως προς το επίμαχο ακίνητο, καθιστώντας την ιδιοκτησία των αιτούντων «αδρανή», και αφετέρου διότι δεν προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, ούτε αποδεικνύεται από τους αιτούντες, ότι οι γειτονικές ιδιοκτησίες που καταλαμβάνονται από τις σχεδιαζόμενες επεκτάσεις τελούν υπό τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες με αυτές του επίμαχου ακινήτου, οι οποίες καθιστούν αδικαιολόγητη την διαφορετική μεταχείρισή τους. Περαιτέρω δε αμφισβήτηση των επιλογών της Διοικήσεως εκφεύγει των ορίων του ακυρωτικού ελέγχου (πρβλ. ΣΤΕ 1367/2017, 2877/2015, 4846/2012 κ.α.).

12. Επειδή, περαιτέρω, ο προβαλλόμενος λόγος περί ελλείψεως αιτιολογίας ως προς τη χάραξη του νέου τμήματος της επαρχιακής οδού, η οποία, κατά τους ισχυρισμούς των αιτούντων, καταλαμβάνει τμήμα του ακινήτου τους, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, λαμβανομένων υπόψη ότι α) ο ανάδοχος της εκπόνησης του επίμαχου σχεδίου με το προμνησθέν 1761/19.4.2010 έγγραφό του (σημεία 1Ε και 2) αναφέρει ότι «[η] νέα αυτή οδός θα έχει χαρακτήρα πρωτεύουσας επαρχιακής οδού, θα αποσυμφορήσει την έδρα του Δήμου και τους παραλιακούς οικισμούς, ενώ παράλληλα θα εξυπηρετήσει και τον προτεινόμενο ΒΙΠΑ», β) για το προτεινόμενο οδικό δίκτυο είχε γνωμοδοτήσει θετικά το Υπουργείο Υποδομών με το ΔΜΕΟ/3829/ε/528.π.ε./10.3.2010 έγγραφό του, γ) για την πρόβλεψη της επίμαχης περιφερειακής οδού ελήφθησαν, κατά τα ανωτέρω, υπόψη νόμιμα πολεοδομικά κριτήρια, δ) η Διοίκηση αντιμετώπισε ειδικώς στους ισχυρισμούς των αιτούντων και ε) το Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π., ως εργαλείο ευρύτερου πολεοδομικού σχεδιασμού, περιορίζεται στη χάραξη σε αδρές γραμμές των περιφερειακών οδών, η ακριβής θέση των οποίων θα εξειδικευθεί κατά το στάδιο της σύνταξης των πολεοδομικών μελετών (οπότε δεν είναι βέβαιη η κατάληψη του τμήματος του ακινήτου των αιτούντων από την επίμαχη οδό). Περαιτέρω δε αμφισβήτηση των ως άνω επιλογών της Διοικήσεως εκφεύγει των ορίων του ακυρωτικού ελέγχου (πρβλ. ΣΤΕ 2877/2015, 4846/2012 κ.α.).

13. Επειδή, επομένως, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί.